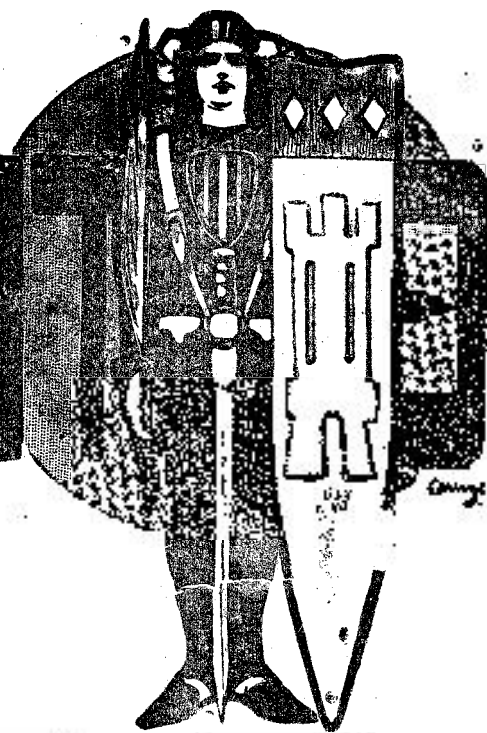

BALLARIN SITGES

• Setmanari català •

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

ESTAMPES Y RECORDATORIS

PERA LA

PRIMERA COMUNIÓ

N'hi ha un extens y variat assortit, de tota mena,
en aquesta Imprempta : Carrer de Parelladas, 9

EL GLOBO

-- CARRER MAJOR, 13 --

GRAN ASSORTIT EN

Brodats, Entredosos y Aplicacions

Chiflis y a mà

rebutts directament d'Herisau (Suissa) y fabricats
expressament pera aquesta casa.

Es vendrán

a pessers o a pams, segons convingui al client.

PREUS SENS COMPETENCIA

Les demás seccions, assortides com sempre.

L'assumpo del Hospital

Quan arrivaren a bon fi les gestions oficioses practicades pera convenir la enajenació del vell edifici ocupat per l'Hospital de Sant Joan, y degué tramitarse l'expedient que havia de dar forma a la operació concertada, el Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell, exposá al Consistori l'estat del assumpte y es felicitá del resultat obtingut, considerant els grans beneficis que per Sitges representava la venda de l'immoble municipal que ab el temps devingué inservible pera l'ús a que se l' destinava y la oportunitat de dotar a la nostra vila d'un Hospital digne d'ella.

El Sr. Carbonell, entusiasmat ab la trascendental millora, excitá l'patriotisme dels altres Regidors y els invitá a que influissin prop de les seves amistats, pera lograr que tothóm s'interessés de debò en aplanar quantes dificultats poguessin presentarse no sòls en lo relatiu a la venda de l'edifici antich sino igualment respecte del que devía alsarse. Excitá l'patriotisme de tots, y dirigintse al quefe de la minoria per mal nom coneguda per *patriótica*, li pregá especialment el seu concurs y el dels seus subordinats, no menos que l' del seu periódich de cambra, en espera de que pogués conseguirse una completa unanimitat en bé dels pobres de la vila, tant com pel embelliment de la població y per la promoció de grans obres que redundessin en benefici general.

¿Cóm respongueren a la crida noble de l' Alcalde, En Mitjans y els seus comparses?—De la manera més descabellada y antipatriótica que pugui imaginarse, conforme demostrarém un altre día. Per avuy ens limitarem a transcriure l' dictamen de l' arquitecte Sr. Font y Gumá, en que s' apoya l' Ajuntament pera escullir el terren y hont deu emplantarse l' nou Hospital. Es precis que comensem per aquí si l' lector ha de ferse càrrech de la necetat ab que En Mitjans y sos inspiradors han respost a l' invitació de l' Alcaldía.

L' esmentat dictamen diu aixís:

D. José Font y Gumá, Arquitecto y vecino de Barcelona, llamado por D. J. Planas y Robert, Administrador del Hospital de la villa de Sitges, para emitir su opinión acerca las condiciones que reunen unos terrenos destinados á emplazamiento del nuevo Hospital que se proyecta construir, dice que:

En el día 21 de Febrero del corriente año el infrascrito se trasladó á la villa de Sitges, y acompañado del Sr. Alcalde, Presidente de la Junta del Hospital y otras personas procedió á evacuar la comisión que le fué encomendada.

Dos fueron los terrenos que se examinaron:

El uno está situado en el lado Sud de la población tocando á las paredes de las últimas casas, y lindante por el N. O. con la carretera de Barcelona a Santa Cruz de Calafell, y conocido por la «Sinia d'en Miró». Tiene una superficie de unos cuatro jornales del país, equivalentes á unos 13.000 metros cuadrados. El nivel medio de este terreno está á muy pocos metros sobre el del mar, y está más bajo que el de la mayor parte de la población, y dominado por las casas más proximas á él, siendo un excelente terreno de cultivo, como que está dedicado á huerta. Piden por esta finca la cantidad de 22,500 pesetas, bastando solo una cuarta parte del terreno para las necesidades de la instalación proyectada.

El otro, es la finca ó terreno conocido por «La pedrera d' en Sans» y está situado al Norte de población y á un nivel de unos ocho metros, en su parte más baja, sobre la Carretera y ferrocarril. Sitio despejado dominando la población de bello panorama teniendo por fondo el Mar.

El terreno es rocoso, en extremo seco y con la bastante pendiente. En esta finca existen algunas edificaciones. La una es una casa habitación formada como de dos cuerpos, con entrada independiente para cada uno de ellos. Se compone de unos bajos destinados á bodegas, cubiertas con bóveda, y un piso en el cuerpo de delante y dos en el detrás, y todos con cubierta de terrado. Otra de las edificaciones es un gran edificio destinado á bodega, con un cuerpo adyacente que había servido para las manipulaciones vinícolas.

Este edificio está cubierto con tejado de teja plana y racillas, teniendo un altito ó piso interior, sostenido por pilares de ladrillo y construido con vigas y entablado de madera. Tiene algunos lagares y cisterna.

De estas construcciones se podría aprovechar la primera, practicando algunas reformas, para habitación de las Hermanas. Del segundo nada hay propósito para ser conservado, pero se aprovecharían casi todos sus materiales, como piedra, ladrillos, tablonnes, vigas y todas las obras de Carpintería cuyas proporciones se ajustasen á las necesidades del nuevo edificio. El precio que se pide por todo es el de 12.500 pesetas.

Descritas someramente ambas fincas, no hemos de esforzarnos mucho para demostrar la superioridad de la «Pedrera d' en Sans» sobre la otra finca por el emplazamiento de un Hospital. Lo despejado del sitio, su altura sobre el nivel del Mar, su situación con respecto á la población, a la que las infusiones ó miasmas que pudiesen existir allí, jamás podrían llegar á la población, por cuanto los vientos dominantes en la mayor parte del año y especialmente en verano llevarían las emanaciones en despoblado; la pendiente del terreno, el subsuelo seco y rocoso, hacen de dicho terreno un sitio excepcional para el emplazamiento del edificio de que se trata.

Este es mi parecer que con toda lealtad emito; y para que conste y á la petición del Sr. Administrador del Hospital, extiendo la presente relación que firmo en Barcelona á 24 de Febrero de 1910.

J. Font y Gumá.

La "Copa Catalunya"

Rectificant

Llegim en *El Mundo Deportivo*, en son número corresponent al día 17 del Mars passat, fent referencia a la cursa de *voiturettes* «Copa Catalunya»:

«Efectivamente, como consecuencia de la visita al circuito, verificada el pasado jueves por varios individuos del Comité, en unión del ingeniero de Obras Públicas señor Cabestany, el lunes empezaron ya los trabajos de reparación del «Circuito Mataró», que, como oportunamente dijimos, es el definitivamente escogido, contra lo que alguien presumía y hasta un periódico local llegó á asegurar, de que sería de nuevo Sitjes teatro de la carrera de este año.

Comprendemos que este hubiera sido el deseo de algunos, y muy en particular de la población citada, pero hay que convenir en que nada han hecho para que así fuera, ni para evitar el cambio de circuito, que con tiempo les predijimos ocurriría, limitándose á alguna lamen-tación particular en la que se ha querido dar á entender que Sitjes hizo mucho por la Copa, cuando lo cierto es que gracias á la Copa, Sitjes no solo obtuvo grandes beneficios sino que vió realizadas algunas mejoras, que aunque estaban ya acordadas con anterioridad por su Ayuntamiento, quizá no se hubieran jamás llevado á cabo.»

El desitg de restablir la vritat ens obliga a rectificar alguns conceptes continguts en els precedents paragrafs, tot fent constar que no ens anima cap mena de antipatia envers l' esmentat confrare ni molt menos envers els dignes individus que formen el Comité organisador de la «Copa Catalunya».

Essent evident que nostra població resultà beneficiada de la Cursa, com ne resultaran igualment totes les qu' esculleixi el «Comité», no és cert que no correspongués en la mida de llurs forces a l'atenció del mateix, provanho d' elocuent manera el fet de celebrarshi la cursa dos anys consecutius; car si tan malament hagués rebut la població als organitzadors y excursionistes és innegable que ab el primer any ne hagueren tingut prou. Y respecte als auxilis pecuniaris, tenim de fer constar que si bé és cert que nostre digníssim Ajuntament, malgrat llurs desitjos, es vege en la impossibilitat de subvencionar la cursa, per no interrompre la política econòmica que segueix ab l'aplaudiment del vehinat, pera lluitarlo de la ruïna ab que l'havien llensat anteriors administracions, alguns de quins individus procuren tal volta sorprendre la bona fe dels distingits membres del Comité; en cambi no podran menys de reconeixer ls arranjadors de la Cursa, que particularment feren quant bonament pogueren per l'èxit de la festa y que alguns cooperaren a la mateixa imponentse sacrificis morals y materials.

Ab referencia al assumpte del Passeig Benaprés, a que sembla referirse l'esmentat confrare, tenim de ferli avinent que si bé és cert que llur construcció estava de temps acordada, en cambi saben perfectament els senyors del «Comité» que sa execució immediata es degué precisament pera donar tota mena de facilitats als senyors automovilistes que 'ns honressin ab la seva visita, y que l'import de dita millora pujá aprop de 10,000 pessetes, pagades únicament per generosos conveins.

Ademés, ab motiu de celebrarse la cursa es feu necessaria la urbanisació a corre-cuyta de la Ribera y Passeig del Doctor Benaprés, quines obres, per la manera que tingueren que ser fetes, costaren un vinticinch ó trenta per cent més de lo que haurien costat si s'haguessin pogut fer ab menos pressas: tot lo qual fou costejat ab quantitats recullides entre patricis. Tals obres d'urbanisació és inegable que afavoriren en gran manera als que anaren a presenciar la cursa desde les tribunes y donaren lloch, segons nostres informes, a que el Comité ó persona encarregada de la seva explotació tregués bon rendiment de la «Pelouse» que s'establí junt al Santuari: probant tot lo anteriorment exposat, que no tan sols es rebé ab aprado la celebració de la 2.ª prova «Copa Catalunya» en aquesta vila, sinó qu' es feren sacrificis molt superiors a les atencions qu' els Srs. que formaven dit Comité guardaren ab el Sr. Alcalde y demás persones que constituïen el Comité local.

En prova de nostra imparcialitat, remerciem al confrare l'favor que dispensa a la nostra població al posar en evidencia llurs especials condicions per la celebració de aquesta mena de festes, com aixís ho dona a comprendre quan manifesta que per poch que haguessim sigut bons minyons, haguera continuat preferint la nostra vila.

Crech que aqueixa havia d'esser la tasca del confrare: no separarse del camí de la veritat y de la justícia; y si per motius especials que respectem convenia enguany el cambi del lloch de la festa, en comptes de censurar injustament a nostra vila n'haguera surtit millor manifestant senzillament: «Desitjant el Comité afavorir per igual a totes les poblacions de Catalunya, enguany ha escullit tal o qual circuit, com l'any que vé escullirà tal o qual altre»...

Y si tenia alguns resentiments per petits detalls, — cosa que li passarà a tot arreu, — hauria obrat santament imitant als pacífics veïns de aquesta vila, que contempen ab cristiana resignació el monumental edefessi que en forma de pont constitueix una taca negra en l'hermós panorama de aquesta vila y un perill constant pera el trànsit rodant, o be la paciència dels propietaris, que encare resten sense cobrar l'import de la ocupació de llurs propietats.

Y pera acabar devem advertirlos hi qu' el Santuari de Ntra. Senyora del Vinyet és propietat del Poble, y aquést, apesar de tenir dret a transitarhi lliurement, ab una abnegació y amor patri que l'honra, suportava voluntariament tal prohibició deixant a disposició de els organitzadors de la cursa tot aquell recinte y Santuari.

Reemplás de 1910

Nostre Ilm. Ajuntament, en sessions dels dies 6 y 29 del mes passat y 6 del corrent, va determinar les següents classificacions, respecte als joves d'aquesta vila perteneixents al reemplás d'enguany:

Soldats

Número 1, Joseph Sardá Vendrell; 2, Joseph Soler Comas; 6; Joan A. Pascual Vidal; 7, Joan Marçet Bandó; 12, Esteve Berrachina Esquiu; 13, Manel Torrens Girona; 16, Agapito Trupole Barrera; 19, Francisco Verges Mitjans; 22, Antón Rafols Mares; 24, Vicenç Ribas Mestre; 25, Francisco Paretas Amador; 26, Francisco de P. Soler Roig; 27, Joseph Majó Rosell; 29, Joseph Montaner Comas; 34, Joan Rosés Marce; 35, Antón Soler Matas; 36, Eduard Comas Mardarás; 37, Joseph Poch Mirabent; 39, Fortunat Mirbent Ferret; 40, Magí Rius Soler; 41, Joan Santaló Camps; 42, Antón Montaner Sardá; 43, Antón Pañella Comas; 44, Enrich Vericat Sagarra; 46, Gaudenci Mirabent Concabella; y 47, Salvador Teixidó Matas.

Soldats condicionals

Número 4, Joan Tort Lluciá; 8, Joan Pascual Llenas; 9, Joseph Planas Vendrell; 30, Salvador Paretas Bertrán.

Profuchs

Número 3, Joan Magrans Ferret; 5, Rosendo Carbonell Rosell; 11, Llorens Cardó Folguera; 14, Joan Anglada Sánchez; 15, Sebastià Mora Torras; 18, Vicenç Martínez Mestre; 23, Francisco Carbonell Soler; y 38, Enrich Bertrán Figueras.

Excluits temporalment

Número 10, Miquel Vives Gresa; 17, Galileu Miró Rosés; 20, Antón Muño Calafat; 21, Joseph Sánchez Fabregat; 28, Joseph Papiol Romeu; 31, Bartomeu Farreras Mirabent; 32, Amadeu Sanahuja Solá; y 33, Francisco de P. Raventós Vias.

Excluit totalment

Número 45, Jaume Mora Mora.

* * *

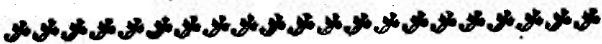
Ademés, per ordre de la Comissió Mixta de Reclutament, queda:

Subjecte a nova classificació

Número 6 de 1903, Carlos Dellá Raventós.

* * *

Ahir la Comissió Mixta de Reclutament de la Excm. Diputació Provincial va celebrar judici pera la declaració de exencions y excepcions dels minyons de aquest reemplás.

Caritat

No sempre la llum esplendent y benefactora de la Caritat esvaeix la força maleïda del ultratge; degut aixó a que l'home moltes vegades se deixa portar, nó pe'ls sentiments generosos que nien en el seu sí causats per l'ànima racional, pe'l sèr que pensa y estima, sinó qu' es deixa arrastrar pe'ls intents baixos y grossers de la animalitat y, guiat solsament per aquets, comet actes impropis del sèr racional.

El llibre del món, l'Historia, és plé de fets que causen horror y omplen de negror a un poble.

Els barbres, aquells pobles en els que no hi han entrat les sanes doctrines d'una verdadera civilisació y en els que sols hi regna la força bruta, trovantse al ensemps mancats de sentiments generosos, sols hi llegim en les pàgines de la seva historia fets impropis d'individus que formen part de la universal societat humana: sembla talment que no sien homes, y aixó és conseqüència de que en son cor no hi té hostatje la Caritat, l'amor sant y noble: no estimen, no comprenen lo qu' és generositat.

No sols aquests fets els trovem en gran nombre entre pobles sens civilisació, sí que també en els que tenen la sort de gaudir d'aquesta.

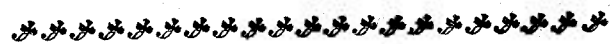
Tots els dies llegim en els periòdics fets sagnants en els que l'assessí sembla que disfruta destrossant a la seva víctima y, com fera del desert, brama de goig tot destrossantla. Als que llegim aytals fets, les primeres paraules que 'ns surten de la boca, son: «és no tenir cor», «no té entranyes», frases sinònimes de fal-

ta de Caritat, y aquesta falta mata 'ls sentiments nobles y racionals en els qui tals fets cometen.

Els primers, els qui no tenen la civilisació dins sa patria, si no senten l'amor que fá florir en els pobles les flors rosades y plenes de germanó, veneren encambi les despulles dels qui la Mort n'ha fet presa. Si llegim fets qu'esborronen comesos per individus que formen part de la societat civilisada, la gran majoria d'aquesta els condempna y els mateixos, els assessins, recordant lo qu'han fet vessen una llàgrima per la seva víctima; totom tendeix veneració a la Mort; sols aquells en qui cor la venjansa regna com senyora y no jora. L'ultratge; sols aquells qui busquen sempre la maldat, la desprecien; sols els qui no tenen cor, ni entranyes, se'n burlen y ultratjen, desprecien y fan mofa dels qui reposen dins la tomba.

¡Oh, Regina que escampau les flors tendres del Sant Amor! miráunos sempre. ¡Caritat santal regnú en nostre Poble, y si algún de vostres fills vos fuig y ultratja, cerqueulo y digauli que la venjansa fá indigne al home y que 'ls mateixos selvatjes fan acatament als difunts; que l'Cristianisme ensenya a respectar a tothom; y si nó és cristià, si és dels *avensats*, digauli que ho fassi per la cultura, per la civilisació, pèl bon nom del poble.

F. D., PVRE.

Lo del tractat ab Cuba

Atrafegat sens dupte ab la qüestió del «encasillat», que actualment a ben segur absorbeix tota la seva democrática atenció, al Sr. Canalejas sembla que no'l preocupa poch ni gayre aixó del tractat comercial ab la Isla de Cuba, a juitar pe'l cas qu' en fa dels actes que a favor de la realisació del referit tractat tenen lloch en les poblacions de la nació qu' está baix el govern de la seva democrática persona.

Perxó els organitzadors de la manifestació dies enrera aquí celebrada en favor del tractat, havent esperat inútilment durant una pila de dies contestació als telegrams qu'en tal ocasió s'expediren al senyor President del Concil de Ministres, apurada la seva paciència al últim van determinarse a enviarli el següent escrit, per veure si aixís es dignava donar senyals de vida:

«Excelentísimo Sr. Presidente del Consejo de Ministros.—Madrid.—

Excelentísimo Sr.:

En 20 de los corrientes los elementos productores de esta localidad organizaron una manifestación, que fué secundada por todo el vecindario y á la cual asistieron el Diputado á Cortes por el Distrito, Don José Bertrán Musitu, y el Senador por Tarragona Don Alberto Rusiñol, con el fin de significar al Gobierno de S. M., tan dignamente presidido por V. E., el deseo y la necesidad que aquí se siente de que se concierte con Cuba el tratado comercial que haga posible la ventajosa exportación de los productos de esta comarca á la República Cubana.

Como consecuencia de la reseñada manifestación se dirigieron á V. E. los telegramas que copiados literalmente dicen así: Excelentísimo Sr. Presidente del Consejo Ministros. —Madrid. —Persistentes rumores de hallarse comprometido éxito tratado comercial Cuba, cunde alarma elementos productores que en unanime manifestación reclaman protección decidida intereses generales país con preferencia á los particulares de cualquier empresa. Importa defienda exportación vinos y calzado que son vida esta laboriosa comarca. — Por fabricantes calzado, BENAZET. — Por cosecheros exportadores, RIERA. — Por Sociedad Agrícola, DALMAU. — Por Sociedad Retiro, LLAURADO. — Por Sociedad Prado, MISAS. — Por Sociedad Fomento, PLANAS. — Por Fomento Industria Comercio, SOLER. — Por Centro Obrero, BOSCH.»

«Alcalde á Excelentísimo Sr. Prestdente del Consejo de Ministros, Madrid.—Imponente manifestación agricultores é industriales, asistiendo Diputado Distrito y Senador Tarragona, Sres. Bertran y Rusiñol, asociándose población entera con espontáneo cierre, ruega Alcaldía signifique V. E. absoluta necesidad de asegurar exportación vinos y calzado mediante tratado comercial Cuba para evitar inminente ruina de los productores esta comarca.—CARBONELL.»

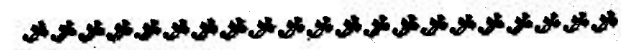
Y no habiendo tenido el honor de conocer la opinión que aquellos despachos merecieron á V. E; en nombre de la Comisión Organizadora me permito molestar nuevamente su atención en suplica de que se digne acoger con benevolencia la demanda de los manifestantes, á la vez que perdonar el atrevimiento que las presentes líneas implican.

Me es grato aprovechar esta ocasión para ofrecer á V. E. el testimonio de mi consideración personal más distinguida. — Sitges, 31 de Marzo de 1910. — *Miguel Riera.*»

Per fi, fa tres o quatre dies, el Sr. Canalejas va tenir l'atenció de contestar; mes, vegis de quina manera «ens ha deixat a les capses», com vulgar y catalanescent es diu:

«Sr. D. Miguel Riera.—Sitges.— Mup Sr. mío: Los telegramas á que en su atenta se refiere, fueron remitidos al Ministro del Ramo, por su informe, y aunque todavía no se ha recibido contestación, puedo adelantarle que el Gobierno estudia una reforma para armonizar los legítimos intereses de todos.—José Canalejas.—Madrid, 4 de Abril de 1910.»

Ab franquesa, Excm. Sr. President del Concell de Ministres: pera aquest viatge no's necessitaven alforges,—ab perdó sigui dit de la seva excelentíssima y democrática persona.

Funerals del Sr. Batlle

Nova demostració, palpable y evident, del apreci y estima en que'l poble de Sitges tenia al que en vida fou son Arcalge durant sis anys consecutius, l' Excm. Sr. D. Francisco Batlle Gené, mort el dia 24 del mes prop-passat, ho resultá, sens dupte, la grandiosa concorrencia que assistí als solemnisims funerals que per l' etern descans de l' ànima de tan inolvidable compatrici se celebraren en nostra Iglesia parroquial el dimecres de la setmana que acaba de finir.

L' interior del temple, severament endolat, y enllumenat profusament, presentava imposant aspecte, y l'espaiosa nau resultava incapassa de contenir la apinyada gentada que la omplenava; figurant dalt al Presbiteri, en el lloch de prefencia de costúm, una Comissió del nostre Ilm. Ajuntament presidida pe'l Arcalge, D. Pere Carbonell Mestre, y composta dels regidors Srs. Marsal, Parera, Carbonell Soler y Ill, acompanyats del Secretari municipal, Sr. Mas y Jornet. Ademés, al costat del senyor Arcalge hi figurava el digne diputat provincial per aquesta circumscripció, Sr. Roig y Ventosa, vingut expressament pera assistir a tal piados acte. S' hi veyen també, acompanyant a la Ilma. Corporació popular, els agutzils, serenos, peons y demás empleats del Municipi, casi tots élls de uniforme.

En l' Ofici fou celebrant Monsenyor Bricullé, zelós Rector de aquesta parroquia.

Acompanyada al armonium y instruments de corda y fusta, y baix la encertada direcció del jove Mtre. de Capella de la Parroquia, Sr. Torrens, fou cantada ab molta justesa la gran Missa de Requiem de Monsenyor Perosi, director de la Capella de Música del Vaticà.

Ademés, mentres es deyen les misses de perdó, foren executades les magnes composicions musicals titulades «Largo» de Handel, «L' últim sonmi de la Verge» de Massenet y «Cántiga» d' Eslava; y cantades les que 's denominen «Ave María» de Carbonell, pe'l baix En Juli Victorió; «Cor mundum» de Guberna, pe'l tenor En Candi Fugassot; «Esplays de l' ànima» de Guiteras, pe'l tiple Antón Torrents, y «Ad Vulnerus» de Mozart.

BALUART DE SITGES, al ressenyar la sumptuosa cerimonia de les exequies celebrades el passat dimecres en sufragi de l' ànima del qu' en vida fou l' Excm. Sr. D. Francisco Batlle Gené, aprofita la ocasió pera reiterar a la distingida familia d' aquell exemplar patrici, la expressió sincera del seu sentiment per la profunda pena que l' afligeix ab motiu de tan irreparable perdua.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 7

Fou de segona convocatòria, presidint-la el Sr. Arcalge D. Pere Carbonell Mestre y concorrent-hi els concejals senyors Parera, Carbonell Soler, Ill y Mitjans.

Llegida l' acta de la sessió anterior, el Sr. Mitjans demana la paraula; fa uns quants fragments de discursos dels seus, ab la pintoresca y abigarrada oratoria de costum; s' exclama; crida; en deixa anar moltes de frescas ab el seu acalorament peculiar; y... per fi, demana que consti la seva protesta per una pila de motius. Els seus companys de Consistori se l' escolten ab santa resignació, mes no fentne gayre cas de les seves lamentacions, perquè, en lloch del vot de censura qu' ell pretén a la Presidencia, lluny de això y a proposta del Sr. Parera se n' hi dona ún de confiança.

Aprovada, després, l' acta, el Sr. Arcalge dona compte de haverse firmat les escriptures de venda del edifici del Hospital y de compra dels terrenos destinats a aixecarhi el nou en projecte.

Es concedeix permís a D. J. Virgili Ferrer pera modificar la fatxada de la seva casa del carrer Bonayre cantonada a la Ribera.

El Consistori se n' entera de lo recautat per Consums durant l' últim mes de Mars.

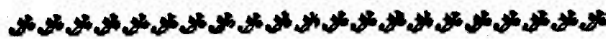
Es dona lectura a un dictamen de la Comissió de Hisenda y a un altre de la de Foment, sobre una instancia de la societat «Fomento del Comercio e Industria», relativa a la venda ambulat y al establiment de mercats.

Se aproven una infinitat de comptes.

A proposta del Sr. Carbonell Soler, se accepta l' oferiment que un compatrici ha fet de repiatar gratuïtament la esfera del rellotge públic.

Y es passa a la zona marítima; dich: a tractar de lo de la zona marítima, com quan va comensar a parlar-se de la venda del edifici del Hospital. L' «almirante» Mitjans, que aixís aviat l' haurem de anomenar de tant y tant que se ocupa de la Marina, ens parla de una societat «de naufragos» que diu qu' existeix aquí, de un «cobertijo» que la tal societat vol construir al «Matadero», del ministre del ram, del pinar y dels temporals; dient en conjunt tal temporal de coses per que sí, que tothom qui se l' escolta pert la calma y se arriba a marejar. ¡Y quin modo fa de remenar la llengua, el Sr. Mitjans, quan s' hi posa, Verge Santíssima del Carmel!

Torna a parlar de la Ribera el Sr. Mitjans, fent una súplica al Sr. Arcalge; aquést promet aténdrela, y seguidament se aixeca l' ancora; dich: la sessió.

NOVAS

El passat diumenge, dia 3 del corrent, a les dotze del dia y devant del Sr. Notari de aquesta vila Don Felip Font y Falp, es firmá l' escriptura de venda de l' edifici que ocupa l' Hospital de Sant Joan al avuy carrer de Don Bernat de Fonollar, á favor del subdit nortamericá Mr. Carles Deerinc, veí de Xicagó.

Firmaren la escriptura de venda en nom y representació del Iltrm. Ajuntament els Srs. Alcalde y Síndich, D. Pere Carbonell Mestre y D. Joseph Parera Inglada, concorrent-hi el Sr. Secretari, D. Claudi Mas y Jornet; y en nom del comprador nostre distingit amic el crítich d' Art D. Miquel Utrillo, acompanyat del reputat lletrat D. Amadeu Hurtado y del genial pintor D. Ramón Casas; assistint-hi ademés dels senyors que testimonien l' acte, altres amichs nostres afanyosos de veure realisada una operació tan desitjada per tots els vers ayments de la prosperitat de Sitges.

Després de la firma, el Sr. Font com a bon patriota volgué exteriorisar la seva satisfacció pe'l acte que se acabava de realisar y a tal fi obsequiá als presents ab exquisida Malvasia y pastes, a quin refresch hi assistiren, ademés dels senyors esmentats, els senyors D. Sebastiá Sans Bori y D. J. de Berenguer y de Rós. Els presents feren vots pera la prosperitat y embelliment de Sitges, fentse atinades consideracions sobre l' avenir de nostra estimada Vila.

Seguidament es firmá l' escriptura de compra de la finca «La Pedrera», propietat de D. Sebastiá Sans y Bori, destinada a la erecció del nou Hospital, suscribint dit document el seu actual propietari y els Srs. Alcalde y Síndich en nom del Ajuntament.

Al tenir la satisfacció de publicar tan transcendental nova, ens cal significar el pressentiment de que pera obra tan humanitaria, què tant alt parla en favor dels sentiments caritatius de un poble, no escassejarán la seva cooperació els que tantes proves han donat de son amor al próxim.

Ha vist la llum pública el número extraordinari de la important Revista Comercial Ibero-Americana «Mercurio», dedicat a las Repúbliques Hispano-Americanas.

Es, aquét, el nombre que, com ja diguerem dies enrera, tan bellament s' ocupa de la nostra Vila, en una extensió de tres pàgines.

El text el forma un bell article descriptiu, del pulcre literat nostre bon amic D. Claudi Mas y Jornet, baix el següent sumari: Bellezas y Curiosidades de la población.—Sus alrededores.—Estación Invernal y Veraniega.—Síntesis Característica.

Completen el treball onze fotogravats que son: —Vista General.—Monument á «El Greco». —Vista de la platja de San Sebastián.—Passeig de la Ribera.—Casa de la Vila.—Saló de Sessions.—Monument al Dr. Robert.—Interior del «Cau-ferrat.»

No podem menos d' interessar a nostres llegidors pera la adquisició de dit nombre, que transportará a terres llunyanes l' ànima de la nostra Sitges.

A causa de la nevada de que donavem compte en nostre anterior número, durant la nit del dissapte al diumenge va haverhi una fortá glassada que ocasioná incalculables perjudicis en les propietats rústiques que radiquen en les encenrades desde «La Fita» per amunt; donchs en elles la cullita del blat pot donarse ja per perduda, per haverse aquél agegut ab el pès de la neu, com també la del vi, ja que quedaren socarrats els brots dels ceps, y aquéts encare que tornin a brotar may farán de bon tros lo que fins ara d' élls podia rahonadament esperarse.

Per lo que toca a aquest pla, el dany causat per la glassada, si bé no fou de tanta consideració com allí, resultá igualment sensible, donchs se han perdut en gran part les cullites de patates, tomates, fasoleres, y en algunes bandes, encare que en poca proporció, també la brotada dels ceps.

A les quatre de la tarda del passat dilluns va esser conlüt al Cementiri el cadavre del xamós nen Joseph Llauredó Planes, qui, com ja avensavem en nostre número del passat diumenge, pujá al Cel a quarts de quatre de la matinada de aquell mateix dia.

L' acte del enterro va veures sumament concorregut: Derrera el clero parroquial hi anaven un bon nombre de atxes; següien després: la luxosa carrossa conduint el fèretre, un landó recobert de panyo blanc, portant lligues hermoses corones y un ram de flors naturals, també blanques; y la banda de música d' «El Retiro», de quina societat és President el Sr. Llauredó, dirigida pe'l senyor Pujadas y aumentada ab músichs de la del «Prado», executant marxas fúnebres fins al Cementiri.

Com queda dit, un nombrós seguici, en el que hi estaven representades totes les classes socials de la població, testimoniat son sentiment als desconolats pares del albat, als quals desde aquestes columnes reiterem la expressió del condol nostre per la justa pena que 'ls afligeix.

La Direcció general de Agricultura, Industria y Comers, ab fetxa 17 de Juny de 1909 anunciá la celebració de un Concurs pera la concessió de premis a explotacions y obres agrícolas de la Regió Catalana.

Nostre estimat amic l' intel·ligent agricultor don Salvador Robert y Raventós, atenent-se a la base 4.ª de dit Concurs, que deya «un premio de 375 pesetas y un accésit de 125 id. á la explotación frutal, entendiéndose que el número de los mismos no debe ser menor de 60 árboles», cursá la consegüent sollicitut, acompanyada de una lluminosa Memoria.

A son degut temps, fou visitada la seva finca pe'ls Srs. Enginyers agrònoms de la Quefatura de Foment de la Provincia, encarregats de la Inspecció; y últimament se ha publicat ja el fallo de dit Concurs, quina part corresponent al objecte de la instancia diu: «Explotación frutal: D. Salvador Robert Raventós, de Sitges, premio de 375 pesetas; D. Ricardo Sala, de Arenys de Mar, accésit de 125 pesetas».

El fallo del Jurat ens ha omplert de joia, per resultar esser un conveí nostre l' qui ha obtingut tal premi; distinció que considerem molt ben otorgada, per quant l' amic Robert ab sos treballs y investigacions ha lograt que's donés un gran pas en el cultiu de un arbre de tan rendiment com és el garrofer, el qual fins ara se l' tenia abandonat quasi a ses propies forses.

Un altre día ja'n parlarem ab més extensió dels mérits qu' en materia agrícola té contrets l' amic Robert; per avuy sols ens concretam a felicitarlo.

Ahir, dissapte, sortí de nostra vila en direcció a París y Havre, ahont embarcarán per la Via Nevy-Yorck ab direcció a Santiago de Cuba, l' apreciable compatrici amic nostre D. Pere Montané y Fals, acompanyat de la seva esposa, D.ª Dolors Vilanova, y el seu fill major, D. Pere.

Disfrutin d' un viatge ben felís y que l' estada en aquelles terres els sigui del tot satisfactoria.

Sembla que per la Estació del ferro-carril corre alguna garsa que ha fet necessaria la intervenció del personal encarregat de buscar nius d' aucells d' aquesta mena.

Avuy aquesta tarda deu embarcar en el port de Barcelona en el trasatlántich «Montserrat» y ab direcció a l' Habana, D.ª Josefa Teixidó y Carbonell, esposa de nostre entranyable amic y company D. Salvador Olivella y Carreras, resident á Nuevitás (Cuba.)

Bon viatge, y qu' el sol ardent de les terres cubanes retorni en l' esperit de tan bons amichs nostres la benhauransa d' una vida nova.

Ahir en l' Escorxador Municipal, y ab sis dies anticipats a la fetxa per la que 's té autorisació, es doná fi a la matansa de tocinos corresponent a la temporada de 1909:1910.

POSTALS VISTES de SITGES

EL PARAISO

9 * PARELLADAS * 9

<i>Ams</i> <i>Pipes</i> <i>Pintes</i> <i>Miralls</i> <i>Semelos</i> <i>Sanivets</i> <i>Raspalls</i> <i>Boquilles</i> <i>Gasabells</i>	<i>Guix</i> <i>Tinta</i> <i>Clapis</i> <i>Paper</i> <i>Somes</i> <i>Plumes</i> <i>Carpets</i> <i>Xinxetes</i> <i>Calendaris</i>
--	--

OBJECTES PERA REGALOS

IMPORTANT: En punt céntrich de aquesta vila
SE VEN una BOTIGA. = Pera informes dirigirse al
= = = Carrer Major, núm. 23. = = =

MÁQUINES WERTHEIM

Accessoris
y tota mena de reparacions
en màquines de cusir.

Venda a plassos.

Grans rebaixes al copmtat.

Célebre maquina RAPIDA
pera cusir y brodar

Màquines pera fer mitja.

Representant en aquesta vila:

Pere Balcells Amat

Carrer de Sant Pau, núm. 31

EMULSIÓN MARFIL

— de aceite puro de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal, sosa y guayacol. —

PREMIADA EN LA EXPOSICIÓN DE ALEJANDRÍA

Los innumerables certificados de médicos eminentes que aconsejan el uso de la EMULSION MARFIL AL GUAYACOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación con el uso de este medicamento, son la mejor garantía que pueden desear los que tengan necesidad de combatir el *eserofulismo*, *raquitismo*, *bronquitis crónica* y *toses rebeldes*. La EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece á los niños, desarrollando el *sistema óseo*.

Laboratorio Químico-farmacéutico de F. del Rio Guerrero
(sucesor de González Marfil) : MALAGA

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barat
Especialitat en camisas á mida

SOBRE MONEDER para la circulació de valors en metálich

Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Noviembre de 1899

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de Africa; y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admétrel a la circulació els carters y peatóns rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos certificats, desde cinch céntims fins a 50 pessetas, en qualrevol classe de moneda y en tota mena de fracció. Ab el SOBRE-MONEDER s'evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. Es indispensable pera encàrrechs al Comers, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensións, mesadas, etc. etc. Unieh que resolt las dificultats de giro de petitas cantidades. El SOBRE MONEDER té la GARANTIA DEL ESTAT, que abona la cantidad declarada en cas de extravio. La COMPANIA ARRENDATARIA DE TABACOS té la exclusiva pera la ventadel SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTANCHOS al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10per 100 de PREMI DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Compaynia Arrendataria en cada Provincia.

OFICINA : GOYA, 19; MADRID

Botifarres de Can Xiquillo

Desde 'l día 15 de Octubre s' en vendrán de BLANQUES, fresques y gustoses com sempre, enviantse a Barcelona si se avisa al carrer de

1, Petritxol, 1

o directament a la casa, a Sitges,
47, Carrer Major, 47
advertintse que les capses en que 's remeterán durán el sello de la casa.

Joseph Selva y Junyent

Habent obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica á la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de cambi, a interés modich, ofereix

: : : : : els seus serveys : : : : :

UN ROMPE - CABEZAS

para todo INDUSTRIAL y COMERCIANTE es el saber cómo puede hacer una propaganda eficaz y económica, asegurando una pronta salida á sus productos.

Pidiendo á la AGENCIA INTERNACIONAL de

HAASERSTEIN Y VOGLER

presupuestos, modelos originales para clichés y toda clase de informes referentes á publicidad en todos los periódicos, revistas, guías, almanaques, etc. del mundo entero, queda solucionado el conflicto.

Diputació de Barcelona - Xarxa de Municipis